

Skokelveein – Riidveein

Inför premiären till filmen "Tjörkveein-Skokelveein" publicerar vi ett brev från Bror Lindh som också kallar den "Riidveein" – kärt barn har många namn. Han märkte den 14 maj 1977 ut den urgamla ridvägen.

Jag fick rapporten av Inga och skannade in den med ett OCR-program "Tesseract" som klarade av skanningen utan större problem.

Labby den 14 maj 1977

Rapport angående "Skukelvägen" - Ridvägen. Sträckning: Malmen - Långbromoss

Idag den 14 maj 1977 har jag gjort ett försök att märka ut den urgamla ridvägen. Den sträckning som ligger mellan Malmen och Timmermalm.

Vägen tycks vara bättre "bevarad" inom Labby område. Det är ingen större svårighet att följa den. Om det verkligen är den urgamla vägen må forskarna tvis ta om. Faktum kvarstår. Det finns en väg som är framkomlig. Den har naturligt vis använts av senare tiders skogsvandrare, boskap mm och inte bara av de första nybyggarna.

På ett par ställen uppstod problem med den rätta sträckningen. Mera därom senare. 1)

Jag följde vägen från Malmen. Vid Korsberget har jag lagt två band i kors. Mot "kors" går en stig västerut som kan antas vara den väg som gick över Björkkärret till Labby. Vi fortsätter längs de röda banden som jag använde. Efter några hundratal meter kommer vi ut till en annan väg som också går till "Fähusberget". Den följer vi och den skall vi fortsätta att följa. Så småningom kommer man till Fähusberget. Några hundra meter längre fram längs vägen 2) kommer man till ett grustag. Där slutar den synliga stigen för ett tag. Jag tog mig friheten att antaga att stigen har gått på ungefär samma ställe som den nya skogsbilvägen från Björkkärret till "Björnön" går. Den vägen följer man ytterligare några hundra meter. Ca 100 meter före "linjen med atomer" (ellinjen) finns en stor sten på höger sida om vägen. Där har jag markerat med röda band. Man tar av vinkelrätt mm från bilvägen och går rätt över uthuggningen. På andra sidan finns röda flagg i en stor gram. Därifrån finns igen en tydlig stig som går ner mot mossen. Vid mosskanten ser man tydligt att det har funnits en stig. Om detta är den omtalade stigen kan väl ingen med bestämt säga, men det är smalaste stället mellan de båda "fastlanden". Jag tror att om man börjar rota i jorden så finner man rester av en gammal spång som gått här och som fungerat som bro. Detta omtalas också i Lappträsk sockens historia. Jag tror att det står ungefär som så att "Långbron var byggd av klivna furor". Har jag fel?

Genom Timmermalm följer man den skogsbilväg som finns där för den har i det närmaste samma sträckning som gångstigen hade.

Efter någon kilometer kommer man till Strömfors marker. Hur vägen har gått därigen ~~vet~~ jag inte men det är troligt att den gick längs bergsknallarna mot Petjärv och så tog den av mot Abborfors och då via den sjö som på nya kartor heter "Kukeljärvi" (Skukeljärvi?)

Jag har alltså märkt ut stigen med röda plastband (bifogar en modell). Jag är personligen emot denna märkning med plast. Det verkar störande tycker jag. Dessutom händer det så lätt att banden ramlar ner och ligger och skräpar i naturen. Detta gillar jag inte. Jag vill lämna ett förslag men frågan är väl om de kommunala myndigheterna är tillmötesgående. Jag föreslår att ni anhåller om bidrag för att märka ut vägen på ett riktigt sätt. Stolpar som är målade i den övre ändan. Exempelvis vit färg. Sådana stolpar finns färdigt i skogen om man tar rätt på allt det virke som ligger där. Är inte detta också något för Riksantikvarien eller landsantikvarien om det finns sådan myndighet i Finland? Som exempel kan jag nämna att man i några socknar i Hälsingland i Sverige har låtit göra en vandringsled. Om intresse finns kan jag försöka ta reda på närmare uppgifter om den.

Det blir för dyrt om hembygdeföreningen ensam skall göra detta arbete utan extra bidrag. Det är ett omfattande arbete men nödvändigt anser jag. Om denna gamla väg skall kunna hållas i skick så måste kommunen ge sitt bistånd. Det är säkert ett heltidsarbete en sommar att åstadkomma en god märkning. Den bör sedan ses över varje år och ruttna stolpar skall förnyas. Ideellt arbete är inte att förakta men jag tror att detta är alltför omfattande för att kunna utföras utan tanke på ersättning. En sak till. Man bör undvika sågat virke. Det bör vara så naturtroget som möjligt. Om allt detta går att genomföra så tror jag - och hoppas - att denna väg kan bli väl använd. Jag hoppas att det blir en tradition att man samlas några gånger varje sommar och gör t.ex. en kyrkfärd till Strömfors eller en färd till Abborrfors. Finns det någon matservering där så kunde man kombinera en middag med utflykten. Från Strömfors kan man sedan åka bil eller buss tillbaka.

Lycka till och de varmaste hälsningar från

Bror

Bror Lindh

SKTUNGSÅREN 17 B. S. 105 00. M. i. C. i.

Här kommer texten i inläst och rättad form:

Labby den 14 maj 1977

Rapport angående "Skukelvägen" – Ridvägen. Sträckning: Malmen – Långbromossen. Idag den 14 maj 1977 har jag gjort ett försök att märka ut den urgamla ridvägen. Den sträckning som ligger mellan Malmen och Timmermalm.

Vägen tycks vara bättre "bevarad" inom Labby område. Det är ingen större svårighet att följa den. Om det verkligen är den urgamla vägen må forskarna tvista om. Faktum kvarstår. Det finns en väg som är framkomlig. Den har naturligtvis använts av senare tiders skogsvandrare, boskap mm och inte bara av de första nybyggarna.

På ett par ställen uppstod problem med den rätta sträckningen. Mera därom senare. 1)

Jag följde vägen från Malmen. Vid Korsberget har jag lagt två band i kors. Mittemot "korset" går en stig västerut som kan antas vara den väg som gick över Björkkärret till Labby. Vi fortsätter längs de röda banden som jag använde. Efter några hundratal meter kommer vi ut till en annan väg som också går till "Fähusberget". Den följer vi och den skall vi fortsätta att följa. Så småningom kommer man till Fähusberget. Några hundra meter längre fram längs vägen 1) kommer man till ett grustag. Där slutar den synliga stigen för ett tag. Jag tog mig friheten att antaga att stigen har gått på ungefär samma ställe som den nya skogsbilvägen från Björkkärret till "Björnön" går. Den vägen följer man ytterliga några hundra meter. Ca 100 meter före "linjen med atomer" (el-linjen) finns en stor sten på höger sida om vägen. Där har jag markerat med röda band. Man tar av vinkelrätt från bilvägen och går rätt över uthuggningen. På andra sidan finns röda flagg i en stor gran. Därifrån finns igen en tydlig stig som går ner mot mossen. Vid mosskanten ser man tydligt att det har funnits en stig. Om detta är den omtalade stigen kan väl ingen med

bestämmdhet säga, men det är smalaste stället mellan de båda "fastlanden". Jag tror att om man börjar rota i jorden så finner man rester av en gammal spång som gått här och som fungerat som bro. Detta omtalas också i Lappträsk sockens historia. Jag tror att det står ungefär som så att "Långbron var byggd av kluvna furor". Har jag fel?

Genom Timmermalm följer man den skogsbilväg som finns där för den har i det närmaste samma sträckning som gångstigen hade.

Efter någon kilometer kommer man till Strömfors marker. Hur vägen har gått därigenom vet jag inte men det är troligt att den gick längs bergsknallarna mot Petjärv och så tog den av mot Abborfors och då via den sjö som på nya kartor heter "Kukeljärvi" (Skukeljärvi?)

Jag har alltså märkt ut stigen med röda plastband (bifogar en modell). Jag

är personligen emot denna märkning med plast. Det verkar störande tycker jag. Dessutom händer det så lätt att banden ramlar ner och ligger och skräpar i naturen. Detta gillar jag inte. Jag vill lämna ett förslag men frågan är väl om de kommunala myndigheterna är tillmötesgående, Jag föreslår att ni anhåller om bidrag för att märka ut vägen på ett riktigt sätt. Stolpar som är målade i den övre ändan. Exempelvis vit färg. Sådana stolpar finns färdigt i skogen om man tar rätt på allt det virke som ligger där. Är inte detta också något för Riksantikvarien eller landsantikvarien om det finns sådan myndighet i Finland? Som exempel kan jag nämna att man i några socknar i Hälsingland i Sverige har låtit göra en vandringsled. Om intresse finns kan jag försöka ta reda på närmare uppgifter om den.

Det blir för dyrt om hembygdsföreningen ensam skall göra detta arbete utan extra bidrag. Det är ett omfattande arbete men nödvändigt anser jag. Om denna gamla väg skall kunna hållas i skick så måste kommunen ge sitt bistånd. Det är säkert ett

heltidsarbete en sommar att åstadkomma en god märkning. Den bör sedan ses över varje år och ruttna stolpar skall förnyas. Ideellt arbete är inte att förakta men jag tror att detta är alltför omfattande för att kunna utföras utan tanke på ersättning. En sak till. Man bör undvika sågat virke. Det bör vara så naturtroget som möjligt. Om allt detta går att genomföra så tror jag – och hoppas – att denna väg kan bli väl använd. Jag hoppas att det blir en tradition att man samlas några gånger varje sommar och gör t.ex. en kyrkfärd till Strömfors eller en färd till Abborrfors. Finns det någon matservering där så kunde man kombinera en middag med utflykten. Från Strömfors kan man sedan åka bil eller buss tillbaka.

Lycka till och de varmaste hälsningar från
Bror Lindh
Sätunavägen 13 B, S-195 00 Märsta, Sverige